

Vážená paní ředitelko, vážený pane řediteli,
dovolte mi, abych Vás jménem organizace ADRA informoval o zahájení již **7. ročníku výtvarné soutěže** pro 1. stupeň ZŠ a přizval tímto Vaše žáky k účasti. Letošním tématem je **ŽÍZEŇ ANEB VODA NAD ZLATO**.
Hlavní patronkou soutěže je spisovatelka Bára Nesvadbová.

Loňský ročník s tématem Jak si hraju aneb Můj báječný svět her a hraček se setkal s mimořádným ohlasem. Zúčastnilo se ho více než **500 škol** a děti namalovaly přes **7 000 obrázků**. Ty nejlepší z nich byly po dobu jednoho měsíce vystaveny v Národním muzeu v Praze. Doufáme, že i letos se soutěž setká s podobným ohlasem.

Stejně jako v uplynulých letech, i tentokrát bychom rádi za Vaší spolupráce přiblížili dětem život v rozvojových zemích i formu možné pomoci. Budeme rádi, pokud se žáci 1. stupně Vaší školy soutěže zúčastní, ať už v rámci třídy a hodin výtvarné výchovy, nebo v družinách či zájmových kroužcích.

Malovat mohou cokoli, co je na dané téma napadne. (Voda a hygiena/zábava/vaření/pitný režim/zdroje...směřujeme děti k tomu, aby se zamyslely a malovaly obrázky zobrazující tematiku v rozvojové zemi jako např. budování studny v africké vesnici, nošení vody ve vědrech, na hlavě, umývání v jezeře atp.)

Obrázky pak stačí jen podepsat a do 29. 2. 2012 zaslat na adresu ADRA Klikatá 90 C, 158 00, Praha 5 (podrobnosti na www.adra.cz/vytvarnasoutez).

Byli bychom Vám moc vděční, pokud by učitelé/družináři s dětmi navíc na dané téma pohovořili. Pokud byste měli zájem – máme pro Vás připravený stručný návod, možnosti, jak s žáky na téma hovořit, a to včetně příběhů dětí z rozvojových zemí, které najdete na adrese <http://www.adra.cz/prvak/vytvarna-soutez/metodicky-material-pro-ucitele>, nebo můžete napsat na adresu alena.skutilova@adra.cz a my Vám materiál zašleme.

Z došlých obrázků vybere porota ty nejzdařilejší, které budou odměněny a **po celý duben 2012 vystaveny v prostorách Národního muzea v Praze**, které je hlavním partnerem soutěže. Autoři vystavených děl a také škola, která bude mít mezi nimi nejvíc obrázků, získají ceny od nakladatelství Fraus, dalšího partnera soutěže.

Vernisáže výstavy se zúčastní i známé tváře, jež soutěž podporují. Letos jimi jsou herečky **Jitka Schneiderová, Bára Munzarová, Adéla Gondíková** a **Zdeňka Žádníková**, moderátorka a manželka olympijského vítěze Aleše Valenty **Elen Valentová Černá**, spisovatelka **Bára Nesvadbová**, moderátorka **Tina Pletánková**, modelka **Iveta Lutovská** či moderátorky Televize Metropol **Monika Valentová** a **Eva Potužníková**, které vítěze pozvou k sobě do pořadu.

Vážená paní ředitelko, vážený pane řediteli, moc děkuji, že mé výzvě věnujete pozornost, budu se těšit na účast Vašich žáků a doufám, že tato soutěž Vám pomůže při naplňování náročného poslání pedagoga.

Předem děkuji za předání našeho dopisu učitelům a družinářům.

Těším se na spolupráci a případné setkání v Praze v Národním muzeu.

Srdečně

Jan Bárta, ředitel ADRA

Ruben je osmé dítě maminky Miriam a tatínka Samuela. Žije na jihu Etiopie.

Ze všeho nejraději hraje Ruben s ostatními stejně starými kamarády fotbal na plácku před svou chatrčí.

Místo do fotbalového míče, kopou do klubka hader, smotaného špagátem.

Nikdo z jejich rodičů není totiž tak bohatý, aby mohl koupit klukům ten pravý, fotbalový. Rubenovi to očividně nevádí. Ne že by po fotbalovém míči netoužil, už dokonce ví, jak takový skutečný míč vypadá. Viděl ho párkrát v televizi u starosty, ale on sám moc dobře ví, že prostě těch pár peněz, které tatínek přinese jednou za čas domů z práce, na koupi fotbalového míče nestačí. Navíc, fotbal nehraje s kamarády každý den. Rubenovi je už deset let, a je tedy dost velký na to, aby doma pomáhal. Ráno, ještě před školou, chodí sekát třtinu na krmení pro dobytek. Po vyučování musí potom donést v plastovém kanystru vodu. Studna s pitnou vodou je od jejich domku vzdálená dobré dva kilometry. Tou vodou se Ruben, stejně jako jeho ostatní sourozenci, nemyje.

Je pro jeho rodinu velmi vzácná a maminka ji užívá k přípravě jídla. Proto je jasné, že se na mytí u nich doma moc nehledí a ani ve škole Rubenovy špinavé ruce i nohy nikdo nekontroluje.

Když už není zbytlí, pošle maminka Rubena umýt se do potoka. Vody je v potoce sotva po kotníky a je tak kalná, že není vidět na dno. Ruben si pamatuje časy,

kdy voda v potoce úplně vyschla a to pak ke studni chodíval i třikrát denně.

Ani ve studni však mnoho vody nebylo. Lidé k ní přicházeli a čekali

dlouhé hodiny, než naplnili své kanystry. Voda tekla čůrkem. Letos opět voda v potoce je.

Ruben je rád, že nemusí stát frontu na vodu. Minulý týden přišli do vesnice dva muži a něco vyměřovali. Říká se, že budou hloubit studnu přímo za jejich domem.

To by byla vymoženost! Ruben by ušetřil spoustu času na hraní fotbalu. Už se na tu velkou změnu těší.